

A KÚRIA
mint felülvizsgálati bíróság

Mfv. III.10.582/2013/4.szám

A Kúria a dr. Nagy Judit Csilla ügyvéd által képviselt felperesnek a jogtanácsos által képviselt Kormányhivatala Nyugdíjbiztosítási Igazgatósága alperes ellen társadalombiztosítási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságon 26.M.3423/2012. szám alatt indított és a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 2013. április 4-én kelt 26.M.3423/2012/8. számú ítéletével befejezett perében a jogerős ítélet ellen a felperes részéről előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül meghozta a következő

í t é l e t e t:

A Kúria a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 26.M.3423/2012/8. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 15 napon belül 10.000 (tízezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

A felülvizsgálati eljárás illetékét a magyar állam viseli.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2011. július 18-án kelt határozatával 33 év 250 napban állapította meg a felperes szolgálati idejét.

A másodfokú társadalombiztosítási szerv az elsőfokú határozatot - az indokolás részbeni módosításával, a társadalombiztosítási nyugellátásról szóló 1997. évi LXXXI. törvény (Tny.) 37. § (4) bekezdése, a Tny. végrehajtásáról szóló 168/1997.(X.6.) Korm. rendelet (Kr.) 31. §-a, 54. §-a a társadalombiztosításról szóló 1975. évi II. törvény (T.) 10. §-a, a T. végrehajtásáról szóló 17/1975.(VI.14.) MT rendelet (MTr.) 7. §-a, a 3/1975.(VI.14.) SZOT szabályzat (SZOT szabályzat) 3/A. §-a és a T. végrehajtásáról szóló 89/1990.(V.1.) MT rendelet (MTr1.) 138. §-a, 291. § (8) bekezdése, 116/A. §-a és 300. § a) pontja alkalmazásával - helybenhagyta. A határozat indokolása szerint az elsőfokú határozatban szolgálati időként el nem ismert, az 1981. szeptember 1. és 1983. június 13., valamint az 1983. június 19. és 1986. február 28. közötti időszakokat a szolgálati időbe a felperes által csatolt eseti megbízási és felhasználási szerződések alapján, társadalombiztosítási járulékfizetés, illetve biztosítási jogviszony hiányában nem lehetett beszámítani.

A munkaügyi bíróság a társadalombiztosítási határozat megváltoztatására és az 1981. szeptember 1-től 1986. február 28-ig terjedő időszak szolgálati időnek minősülése megállapítására irányuló keresetet elutasította. Az ítélet indokolása szerint a vitatott időszakot a közigazgatási eljárásban csatolt 76 db szerződés alapján, amelyek a munkálatónál tiszteletdíj ellenében, eseti megbízási keretében történt munkavégzést igazoltak, 1982. december 31-ig az MTr. 1. § (2) bekezdés c) pontja alapján, ezt követően pedig az MTr1. 7. § (1)-(3) bekezdéseiben írt feltételek: biztosítási jogviszony, illetőleg a teljesített munkavégzés idejének mérhetősége hiányában, továbbá tényleges kifizetések bizonyítatlansága miatt nem lehetett szolgálati időként elismerni.

A bíróság - erre vonatkozó okirati bizonyíték hiányában - nem fogadta el a felperes hivatkozását, amely szerint a vitatott időszak azért minősül szolgálati időnek, mert ebben az időszakban a munkáltató ... című műsorában megbízási keretében, teljes munkaidőben folyamatosan munkát végzett. Az ítélet indokolása szerint a szolgálati idő megbízási jogviszonyban való munkavégzéssel történő megszerzése bizonyítását a jogalkotó szigorú, a Kr. 31. §-ában írt feltételhez köti: azt csak egykorú okirati bizonyíték alapján engedi figyelembe venni.

A felperes által előterjesztett bizonyítási indítványokat, amelyekkel azt kívánta igazolni, hogy a ... című műsor készítésében szóbeli megbízási alapján rendszeresen részt vett, a bíróság azért mellőzte, mert tanúvallomásokkal, illetve azzal, hogy a műsor végén

a neve feltüntetésre került, a megbízás tartalma, a ténylegesen munkában töltött idő és a kereseti adatok, tényleges kifizetések nem támaszthatók alá. A bíróság a munkáltatónál eseti megbízás alapján munkát végzők bejelentésével kapcsolatos, a munkáltató és a társadalombiztosítási szerv között lefolytatott levelezést a jogszabályban írt feltételek alóli mentesülési okként nem fogadta el; mindezek alapján, tekintve, hogy a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok nem voltak alkalmasak az alperes nyilvántartásaiban nem szereplő szolgálati idők beszámítására, a társadalombiztosítási határozatokat nem ítélte jogszabálysértőnek.

A jogerős ítélet ellen a felperes élt felülvizsgálati kérelemmel, amelyben annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen a keresetének helyt adó döntés meghozatalát, másodlagosan - bizonyítási indítványai teljesítésével - a munkaügyi bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára való utasítását kérte.

Kifogásolta, hogy a bíróság figyelmen kívül hagyta azt a tényt, hogy a perbeli időszakban nemcsak eseti, hanem egy rendszeres állandó megbízása is volt a munkáltatónál, amelynek alapján a ...című műsorban rendezőasszisztensként dolgozott. Álláspontja szerint a megbízási jogviszony alapján biztosítottként töltött időt - a Tny. 43. § (2) bekezdése és a Kr. 31. §-a alapján - eredeti okirattal lehet igazolni. A megbízás létrejöttét a Ptk., ahogyan arra a bíróság is utalt, nem köti írásbeliséghez; azt, hogy a megbízási jogviszony fennállását, a megbízás teljesítésére fordított időt kizárólag írásbeli szerződéssel lehet igazolni, illetőleg, hogy az egykorú okiratnak tartalmaznia kell a munkaidőt, a társadalombiztosítási jogszabályok sem írják elő.

A felperes hivatkozott arra is, hogy a munkáltató² Igazgatóság arra vonatkozó tájékoztatása, miszerint az 1980-as években megbízási jogviszonyban foglalkoztatottak irattári anyagának nagy része megsemmisült, csupán általános, a felperesre konkrétan ki nem terjedő tájékoztatás, így a munkáltató² megkeresésre adott válasza az ítéleti indokolás részét nem képezhette volna.

A felperes sérelmezte a „teljes munkaidős” megbízási jogviszony létrejöttére vonatkozó tanú- és okirati bizonyításra vonatkozó indítványai elutasítását is. Álláspontja szerint nevének ... című műsor főcímében való feltüntetése egykorú eredeti okiratként alkalmas a rendszeres megbízás létrejöttének, a tanúbizonyítás pedig a megbízás ellátása idejének igazolására. A bíróság tévesen értelmezte az egykorú okirat fogalmát, figyelmen kívül hagyta a munkáltató, illetve a munkáltató² megkeresésére tett, a közreműködésével készített, ... című és más műsorok listájának közlésére vonatkozó bizonyítási indítványát, valamint a megbízási jogviszonyban foglalkoztatottak eltérő járulékfizetési gyakorlatát alátámasztó okirati bizonyítékot is. Mindezek miatt, a tényállás

megfelelő feltárásának elmulasztásával összefüggésben is jogszabálysértő az ítélet.

Az alperes felülvizsgálati ellenkérelmében a jogerős ítélet hatályában való fenntartását kérte. Érvelése szerint a felperes abból a téves, a Kr. 31. §-ával ellentétes feltételezésből kiindulva terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet, hogy a megbízási jogviszony igazolására nem szükséges egykorú okirati bizonyíték. A rendelkezésre álló szerződések eseti megbízásról, tiszteletdíjról szólnak, valamint felhasználói szerződések, azok alapján 1983. január 1-ig biztosított jogviszony nem jöhetett létre. A SZOT Szabályzat 1983. január 1. napjától hatályos 3/A. §-a alapján az eseti megbízás alapján munkát végzők biztosítását az MTrl. 7. §-a alkalmazásával a megbízás teljesítésekor kell elbírálni, az MTrl. 7. §-a pedig abban az esetben, ha a munkaidő nem volt mérhető, a kereset vizsgálatát írta elő. A munkáltató jogutódja a teljesítésekre, kifizetésekre vonatkozó igazolásokat az alperes megkeresésére nem tudott szolgáltatni és kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a 80-as években megbízással foglalkoztatottak vonatkozásában - bizonylatok hiányában - nem tud szolgálati időt igazolni; mindezek alapján a jogerős ítélet nem jogszabálysértő.

A Kúria a felülvizsgálati kérelmet a Pp. 274. § (1) bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem megalapozott.

A Kúria a jogerős ítéletet - a felülvizsgálati kérelem tartalmának megfelelően [Pp. 3. § (2) bekezdése] - a Pp. 163. § (1) bekezdése és 206. § (1) bekezdése, a Tny. 43. § (2) bekezdése és a Kr. 31. §-a alapján vizsgálta felül.

A felperes kizárólag a per során, utóbb hivatkozott arra, hogy ... című műsor elkészítésében a vitás időszakban folyamatosan, a közigazgatási eljárásban csatolt eseti megbízásokról szóló szerződések teljesítése mellett rendszeresen és személyesen munkát végző személynek minősült, akire ennél fogva a biztosítás kiterjedt. A társadalombiztosítási határozat jogszabálysértő volta alátámasztására előadott ezen kifogást a munkaügyi bíróság - a felülvizsgálati kérelemben foglaltakkal szemben - elbírált (2. old. 2. bek., 3. old. 8-9. bek., 4. old. 4. bek., 5. old. 2-6. bek., 6. old. 1. bek.), az ítéletben iratellenes megállapítások, logikai ellentmondást tartalmazó következtetések nem szerepelnek.

A munkaügyi bíróság helytállóan mutatott rá arra, hogy a Kr. „Az 1998. január 1-jét megelőzően szerzett „szolgálati idő” cím alatti 31. §-a speciális bizonyítási szabály, a rendelkezés szolgálati időként a rendszeres és személyes munkavégzésre irányuló megbízási jogviszony alapján biztosítottként munkában töltött időt engedi

egykorú okirati bizonyíték alapján figyelembe venni. A felperes által felajánlott bizonyítási indítványok a biztosítottként munkában töltött idő igazolására - a jogerős ítéletben is kifejtettek szerint - nem voltak alkalmasak, a felperes erre vonatkozó állításának pedig a társadalombiztosítási szervek és a munkáltató gazdasági igazgatója közötti levelezés, amely szerint a perbeli időszakban a munkáltatónál megbízással foglalkoztatottak társadalombiztosítási bejelentésére csak a megbízottak kifejezett kérése esetén került sor, kifejezetten ellentmond.

Mindezek alapján a Kúria megállapította, hogy a jogerős ítélet nem jogszabálysértő, ezért azt - a Pp. 275. § (3) bekezdése alkalmazásával - hatályában fenntartotta.

A felperes az alperes felülvizsgálati eljárásban felmerült költsége megfizetésére a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

A Kúria a felülvizsgálati eljárás illetékéről a Tny. 81. §-a alapján határozott.

Budapest, 2014. szeptember 1.

Dr. Zanathy János s.k. a tanács elnöke, Dr. Magyarfalvi Katalin s.k. előadó bíró, Dr. Farkas Katalin s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

kúriai tisztviselő